

Defensor Patriae

Maanpuolustuskorkeakoulun lehti 1/2016

- 3 Pääkirjoitus**
Toimituspäällikkö Aki Aunala
- 4 Näkymiä**
Rehtori, kenraalimajuri Ilkka Korkiamäki
- 6 Hatun metsästys**
Aki Aunala
- 12 Uudenlaisten haasteiden äärellä**
Valtteri Heikintalo
- 20 #upseeriksi2016**
Laura Takki
- 26 Lyhyesti**
- 28 Kansainvälistä koulutusta ja tutkimusta**
Valtteri Heikintalo
- 32 Lukeminen kannattaa aina**
Juha Mäkinen
- 36 Tukea ja yhteisöllisyyttä**
Laura Takki
- 40 Perinneyhdistys**
Perinneyhdistys
- 43 Helppi**
- 44 Somekanavat**

DEFENSOR PATRIAE

Maanpuolustuskorkeakoulun lehti
1/2016

TOIMITUSNEUVOSTO

Toimituspäällikkö
Aki Aunala0299 530119

Kirjastonhoitaja
Antti Kalliola

Korkeakouluharjoittelija
Laura Takki

Varusmiestoimittaja
Valtteri Heikintalo

Kurssisihteeri
Harri Larinen

Suunnittelija
Lauri Haavisto

Taitto
Riku Tulkki

Kannen kuva
Jussi Toivonen

Kansikuvassa
Kadetti Jyri Pätäri

Takakannen ilmoitus
Henri Syrjö

Painopaikka
Juvenes Print 2016

Tilaukset ja osoitteenmuutokset
maanpuolustuskorkeakoulu@mil.fi

ISSN-L 1798-162X
ISSN 1798-162X

Puolustusvoimat

@mpkkfi

maanpuolustuskorkeakoulu

Viestinnän kentältä

”Rohkea rokan syö”, sanoi joku viisas ihmisolento aikoinaan. Puhumattakaan niistä hirmuista, jotka laittavat rokkaansa sipulia ja kermaakin tilkkasen. Sellainen ilmapiiri valitsi tämän kirjoituksen ympärillä, kun päätin itsevaltaisesti toimittaa lehden ilman päätoimittajaa ja ottaa vastuun myös pääkirjoituksesta. Ei, tämä ei ole samettinen vallankaappaus, vaan valtatyhjiön paikkaus ensimmäisellä lähistöllä olleella vapaaehtoisella. Tällaisista tilanteista on hyviä ja huonoja esimerkkejä viime vuosien politiikan kentältä, mutta toivotaan, että en aiheuta sen suurempia lommoja lehden kunniakkaiden hetkien aikajatkumoon.

Mitä meille kuuluu viestinnällisesti? Tapahtumilla ladattu viime vuosi on vaihtunut toiminnan hiomisen ja viestinnän konkreettisen kehittämisen täyttämään arkeen. Suurimpana ulospäin näkyvänä uutuutena lienee Puolustusvoimien internetsivujen uudistamistyön aikana uuteen uskoon tahkottu *maanpuolustuskorkeakoulu.fi*-sivusto erikoissivustoineen. Selkiytyneet, kevenyneet ja täysin uudistetut sisällöt on nyt helpompi poimia itselleen kaikilla internetiin kytkeytyvillä laitteilla älypuhelimista pöytäkoneisiin.

Korkeakoulu on ollut myös tiiviisti sosiaalisessa mediassa mukana jo yli vuoden päivät. Toiminta on vaatinut asennemuutosta ja avoimuuden lisäämistä organisaation kaikilla tasoilla. Esimerkiksi upseerihaussa avustavat niin kutsutut somekadetit, jotka kertovat omilla nimillään arjestaan ja vastailevat heille esitettyihin kysymyksiin. Toivottavasti somekanavien seuraajamäärät kasvavat tasaisesti tulevaisuudessa. Seuraa sinäkin #mpkkfi -hashtagilla korkeakoulun toimintaa verkossa!

Myös korkeakoulun julkaisusarjat ovat uudistuneet yksinkertaisemmiksi ja selkeämmiksi seurattaviksi pirstaleisen sarjarakenteen jälkeen. Esimerkiksi ylin julkaisusarja on nyt kaikille ainelaitoksille yhteinen vertaisarvioitu sarja, jossa julkaistaan muun muassa kaikki korkeakoulun väitöskirjat tutkimusalasta riippumatta. Julkaisutoiminnassakin korostuu sähköinen julkaiseminen ja avoimuus tutkimustiedon hyödynnettävyyden lisäämiseksi. Julkaisuarkiston latausmääristä voimme päätellä, että kansalaiset ovat ottaneet avoimuuden ilolla vastaan.

Tämän lisäksi Maanpuolustuskorkeakoulu näkyy mediassa erittäin tiheään maailmanpoliittisten jännitteiden vuoksi. Tietoa ja ammattilaisten mielipiteitä kaivataan kriisien hetkellä. Ajankohtaisviestinnän pyörittämä asiantuntijapooli tekee hyvää työtä päivästä toiseen. Onneksi on olemassa luotettava ja vakaa taho korkeakoulumme tavoin, joka pystyy kyseisiä tiedontarpeita täyttämään.

Uutta päätoimittajaa odotellessa toivotan kaikille mukavia hetkiä opintopainotteisen lehden parissa. Tarmoa arkeen ja oikein aurinkoista kesää!

Toimituspäällikkö
FM Aki Aunala

Mieluisan ja vaativan tehtävän edessä

Saadessani tiedon valinnastani Maanpuolustuskorkeakoulun rehtoriksi keväällä 2015 herätti se minussa monia tunteita: ylpeys, luottamus, nöyryys, innostus ja odotus. Olin ylpeä saadessani mahdollisuuden tulla johtamaan kaikille upseereille niin tuttua tai ainakin tunteita herättävää opinahjoa. Ehdottoman ylpeänä totesin monessa tilaisuudessa ja tilanteessa, että aloitan Maanpuolustuskorkeakoulun rehtorina vuoden 2016 alussa.

Puolustusvoimien johdon luottaessa nimityksessään minuun, on myös minun oltava tämän luottamuksen arvoinen. Luottamuksen tunnetta uutta tehtävää kohtaan taas vahvasti tietoni Maanpuolustuskorkeakoulun ja koko sotakoulukentän henkilöstön vahvasta osaamisesta, ammattitaidosta ja hyvästä asenteesta. Nöyryys syntyy miettien vaativaa tehtävää ja omaa riittävyttään kaikkien odotusten edessä. Kuitenkin usko omiin kykyihin ja osaamiseen on säilynyt kaikkine tunnistettuine puutteineenkin.

Nyt rehtorin tehtävät aloittaneena voin todeta odotusten täyttyneen. Innostus ei ole laantunut, enkä usko niin käyvänsä. Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, ettenkö uskoisi eteen tulevan vaikeita ja ikäviäkin asioita, mutta niiden ymmärtäminen osana työtä auttaa niihin valmistautumisessa.

Sitten hieman pohdintaa muutamasta vuoden tärkeästä painopistealueesta. Yksi sellainen on puolustusvoimauudistuksessa tapahtuneiden muutosten jalkauttaminen. Mitä tämä tarkoittaa? Maanpuolustuskorkeakoulussa kuten muuallakin Puolustusvoimissa on otettava täysimääräisesti käyttöön uudet toimintamallit, jotka liittyvät erityisesti Puolustusvoimien palveluksen ja Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen keskitettyihin palveluihin ja toimintoihin. Näiden toimivuudessa on varmasti vielä alkukan-

keutta, mutta myös meidän on päästettävä irti vanhoista malleista ja tuettava uusien keskitettyjen palveluiden ylös nostamista. Myös oman uuden organisaatiomme toimintaa on edelleen kehitettävä ja yhteen sovitettava, eivätkä sisäiset organisaatioajat saa muodostaa estettä yhteisen tavoitteen edessä.

Tärkeä yhteinen ponnistus on myös laadunvarmistusjärjestelmämme ulkopuolinen auditointi (KARVI). Varsinainen arviointi tapahtuu marraskuussa, mutta siihen valmistautuminen itsearviointineen on aikaa vievää. Laadunvarmistusjärjestelmää ei tietenkään ylläpidetä ja kehitetä auditointeja varten, vaan tukemaan tehtävien laadukasta toteuttamista. Silti auditoinnin mittareiden avulla voimme itsellemmekin osoittaa toimintamme olevan laadukasta.

Maanpuolustuskorkeakoulun viime syksyllä uusitun johtosäännön mukaan Maanpuolustuskorkeakoulu vastaa muun muassa upseerikoulutuksen järjestämisestä, yhteensovittamisesta ja kehittämisestä sekä tutkintojen ja täydennyskoulutuksen yliopistollisten vaatimusten toteuttamisesta ja laadunvarmistuksesta. Upseerikoulutuksen kokonaisuuden yhteensovittaminen on merkittävä lisävastuu, jonka kantamiseen meidän on panostettava. Yhteistyömuodot ja käytännöt on sovittava Puolustushaara- ja toimialakoulujen kanssa, jotta osaamisvaatimukset täyttyvät ja opiskelijat kokevat saavansa laadukkaan opetuskokonaisuuden.

Erityisesti näissä merkeissä tulen kiertämään kaikki puolustushaara-, toimiala- ja aselajikoulut tämän vuoden aikana. Haluan myös tutustua kaikkien kurssitasojen opetukseen ja muuhunkin Maanpuolustuskorkeakoulun toimintaan, joten kannustan kaikkia yksiköitä tarjoamaan tähän hyviä tilaisuuksia.

Rehtori

Kenraalimajuri **Ilkka Korkiamäki**

Kuva: Onni Kalin

HATUN METSÄSTYS

Sotatieteiden tohtori, ST. Mystiikkaa vai akateemisen perinteen nuoruutta? Mistä tässä tohtorin tutkinnossa on kyse?

TEKSTI: Aki Aunala TAUSTATEKSTIT: Eini Ström & Antti Paronen KUVAT: Onni Kalin, Aki Aunala & Mika Huusko

Sotatieteiden tohtorikoulutus nostattaa edelleen uteliaita kysymyksiä, vaikka ensimmäinen sotatieteiden tohtori valmistui Maanpuolustuskorkeakoulusta jo vuonna 2003. Sen jälkeen tutkintoja on saatu valmiiksi 30, eikä loppua näy. Tänä vuonna taas muutamat valmistuvat ja asettavat sitä ennen itsensä akateemisen suurennuslasin alle väitöstilaisuudessa. Palkintona odottaa tohtorin tutkinto, josta symbolina toimii muun muassa tohtorinhattu lyyroineen.

Sotatieteiden tohtoriksi opiskelevia on tällä hetkellä noin 90 henkilöä. Suurin osa opiskelijoista on suomalaisia, mutta koulutus kiinnostaa myös ulkomaalaisia hakijoita. Ulkomaalaisia opiskelijoita Maanpuolustuskorkeakoulun tohtorihjelmassa on noin kymmenen. Suurin osa ulkomaalaisista opiskelijoista on ruotsalaisia.

Laki Maanpuolustuskorkeakoulusta määrittää sotatieteiden tohtorikoulutuksen olevan suunnattu ensisijaisesti yleisesikuntaupseerin tutkinnon suorittaneille. Kasvavassa määrin koulutukseen kuitenkin hakeutuu ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneita henkilöitä, mikä on riittävä pohjakoulutus koulutukseen hakeutumiselle aivan kuten muissakin yliopistoissa.

Sotatieteiden tohtoriksi voi valmistua myös täysin siviilikoulustaustalla, eikä upseerius ole vaatimuksena. Jos opiskelijaksi valitulla on tutkinto suoritettuna muulta kuin sotatieteiden alalta, hänelle voidaan määrätä suoritettavaksi enintään 30 opintopistettä täydentäviä opintoja.

Miksi tohtoriksi?

Sytä on varmasti monia, mutta kysytään väitökseen valmistuvalta kapteeni **Antti Paroselta**, miksi juuri hän koki tohtoriopinnot keskeiseksi uransa kannalta. Kapteeni Parosella ajatus jatkaa tutkimusta heräsi jo pro gradun viimeistelyvaiheessa.

– Halusin tarkastella gradussani käsittelemääni kumouksellisen sodan tematiikkaa. Ajatuksenani oli alun perin kirjoittaa aiheesta kirja, mutta myöhemmin käsitin, että akateemisen tutkimuksen tekeminen voisi olla hyödyllisempää jatkouran kannalta. Päätöksessäni auttoi kansainvälinen palvelus Afganistanissa, minkä aikana kävi selville, että suunnittelemani tutkimuksen teema oli enemmän kuin ajankohtainen myös suomalaisen sotilaan tietotaidon kannalta.

Parosen mukaan hyöty akateemisesta jatkotutkinnosta on nykyisin ilmeinen myös puolustuslaitoksessa, jossa asiantuntijan ja tutkijan uravaihtoehtoja on selkeämmin tarjolla kuin aiemmin.

Käytännössä sotatieteiden tohtorin tutkinto antaa upseereille valmiuksia edetä urallaan esimerkiksi tutkimusalan, tutkimusjohtajan ja sotilasprofessorin tehtäviin, kun kannuksia on hankittu. Valmiita urapolkuja sotatieteiden tohtoreille ei Puolustusvoimissa vielä ole rakennettu, joten korkeakoulusta valmistuneet ja valmistuvat tohtorit ovat edelleen pioneereja – 13 vuotta ensimmäisten valmistuneiden jälkeen ja vuoden 2013 tohtoripromootiosta huolimatta.

– Sotatieteiden tohtorin tutkinnon suorittaminen nuorelle upseerille ei ole kovin tavallista. Puolustusvoimien organisaatiolla ei myöskään ole kokemusta tohtorin tutkinnon tarjoaman potentiaalın hyödyntämisessä. Tämä tietysti muuttuu ajan kanssa, kunhan yhä useampi tutkimukseen orientoitunut sotatieteiden maisteri päättää hakeutua Maanpuolustuskorkeakoulun tohtoriohjelman valmistumisen tavoitteenaan, Paronen pohtii.

Miten tohtoriksi opiskellaan?

Sotatieteiden tohtorin tutkinto on laajuudeltaan 70 opintopistettä, minkä lisäksi kirjoitetaan väitöskirja. Opintojen keskiössä on väitöstutkimus, joka ohjaa opintojen sisältöjä. Tutkinnon rakenne on kaikille yhteinen, mutta opiskelija suunnittelee opintonsa yhdessä ohjaavan professorinsa kanssa niin, että opinnot tukevat väitöstutkimusta. Tällä tavoin opiskelijalla on erinomainen mahdollisuus kehittää asiantuntijuuttaan omalla tutkimusalueellaan laajasti. Uusi opetussuunnitelma yksinkertaisemmalla tutkintorakenteella hyväksyttiin vuoden 2015 lopussa.

Opintojen toteutustapa on pitkälti yksilöllistä, mikä vaatii opiskelijalta paljon omatoimisuutta, mutta toisaalta se antaa paljon mahdollisuuksia rakentaa tutkinnosta juuri itsensä näköisen. Professorit ohjaavat opiskelijoita oikealle asiantuntijuuden kehittämisen polulle. Opintojen ajan yhteistoiminta on tärkeää opiskelijan ja ohjaa-

van professorin välillä.

Vaikka sotatieteiden tohtorin tutkinto on rakentunut samalla tapaa kuin muissakin yliopistoissa, erona lienee selvimmin rahoituksen rakenne upseerien kohdalla. Upseerit ovat tutkinnon suorittamisen aikana virkasuhteessa, joten tutkimusta kirjoitetaan työn ohella. Miten tämä näkyy opinnoissa?

– Rahoitus ei sellaisenaan ollut ongelma, kun on töissä samaan aikaan. Jokaista tutkintoon hakeutuvaa suosittelen kuitenkin perehtymään erilaisten säätiöiden jakamiin apurahoihin. Ne auttavat aineiston hankinnassa ja mahdollisesti rahoittavat pieniä opintovapaa pätkiä kuten omalla kohdallani, Paronen kertoo.

Tohtorin tutkintoon vaadittavat opintopisteet Paronen suoritti kirjallisin töin ja opettamalla erilaisilla kurssitasoilla omaan tutkimusaiheeseen liittyen. Tehtävät entisessä Strategian laitoksessa edesauttoivat työn ja tutkimuksen soveltamista. Sen sijaan upseerin uran alkuvaiheen virkatehtävät eivät suoranaisesti tukeneet tutkimuksen tekemistä, vaan työn laatiminen jäi lomille ja viikonlopuille.

– Tämä tietysti tuntui raskaalta, mutta pidemmälle ajalle jakautunut projekti mahdollisti tutkimuksen kokonaisasetelman kypsymisen rauhassa. Aika on kaikesta huolimatta kokemattoman tutkijan ystävä, Paronen toteaa.

Taistelu nimeltä väitöskirja

Tohtoriopinnoissa suurimpana haasteena on väitöskirjan kirjoittaminen. Parosen kohdalla kirjoittaminen oli hyvin jaksottaista. Välillä tulosta syntyi, ja välillä taas työ lepäsi laakereillaan. Oleellista oli jatkuvasti pitää yllä ajatusprosessia keskeisistä kysymyksistä.

– Haasteena oli, että yhden askeleen eteenpäin kulkiessa joutui monesti ottamaan kaksi taaksepäin. Tämä oli kovinta oppia, jota tutkijana sain. Tiede kaikesta huolimatta on lahjomatonta. Argumentit ovat joko hyvin tai huonosti perusteltuja. Tutkija ei saa tehdä mistään arvovaltakysymystä, vaan keskeisimmätkin argumentit ja uskomusrakenteet on tarvittaessa kyettävä hylkäämään paremman todistusaineiston ilmetessä, Paronen korostaa.

Muistettakoon, että väitöskirja on tutkimusraportti, joka ei ole koskaan valmis. Aina löytyy

”

Aina löytyy jotakin, minkä voisi tehdä paremmin.

jotakin, minkä voisi tehdä paremmin, ja aina on argumentteja, joita voisi täsmentää. Samalla on tiedostettava, että näin toimien tutkimus ei koskaan valmistuisi.

Väitöskirjan ohjaustoiminnasta Parosella on ainoastaan hyvää sanottavaa. Hän muistuttaa asiallisesti, että väitöskirja on laajuudestaan huolimatta ”vain” opinnäytetyö, joka todistaa kirjoittajan itsenäiset kyvyt laajaan tutkimustyöhön. Siksi ohjauksen hakeminen pitääkin olla aina tutkijan omalla vastuulla.

Kilpailu tiedeyhteisössä on kovaa.

– Joka kerta ohjausta hakiessani minulle tarjottiin sitä vähintään yhden tai useamman aiheeseen perehtyneen tarkastelijan toimesta. Suosittelavaa onkin testata vahvimpia argumenttejaan esimerkiksi oppiaineen seminaareissa, jossa ne parhaimmillaan osoitetaan perusteettomiksi tai pitämättömiksi. Aidolle tieteelliselle prosessille itsensä altistaminen tarkoittaa monesti oman ylpeytensä nielemistä.

Opintojen kiivaimman vaiheen aikana Strategian laitoksessa syntyneet kontaktit ja verkostot olivat omiaan tutkimuksen kannalta oleellisen tiedon pariin pääsemisessä. Lisäksi päivittäinen työskentely aidossa tiedeyhteisössä kasvatti tutkijanalkua enemmän kuin mikään.

– Toisin sanoen työnantaja tarjosi minulle paremmat mahdollisuudet kehittyä tutkijana kuin osasin arvatakaan hakeutuessani tohtorin koulutusohjelmaan. Mainitusta palveluksesta siunaantuneiden asiantuntijuuksien merkittävin opetus oli tarve tiivistää sanomansa riittävän yksinkertaiseksi kokonaisviestiksi, joka on mahdollisimman monen ymmärrettävissä, TV:stäkin tuttu Paronen kertoo.

Hattu päähän, aseta

Kapteeni Parosen väitösviikko eri tilaisuuksiin on käynnissä tämän lehden ilmestymisen aikoihin. Pitkään työstyttö tutkinto on saamassa kunniallisen päätöksensä, joten mitkä ovat tohtoriopiskelijan tunnelmat?

– Tämä tutkinto on ollut tavoitteenani yli kymmenen vuotta. Olen kokonaisuudessa sangen tyytyväinen, Paronen huokaisee.

Parosen mukaan koko tutkintoa ja kokemuksia sen suorittamisesta tarkastellen olisi kuitenkin hyvä, että sotatieteiden tohtoriohjelmaan saataisiin rekrytoitua yhä nuorempia sotatieteiden maistereita.

Toivottavaa olisi, että Maanpuolustuskorkeakoulu pystyisi tarjoamaan useammille mahdollisuuden tehdä tutkimustaan tutkijaupseerin tehtävässä hänen itsensä tavoin. Tämä tietysti edellyttää aktiivisuutta ja todistettuja tutkijavalmiuksia myös tohtorikoulutettavilta itseltään.

– Yliopistollamme ei yksinkertaisesti ole mahdollisuuksia ottaa palvelukseensa tutkijoita, joiden työpanos ei ole ulosmitattavissa julkaisuina. Kilpailu tiedeyhteisöissä on kovaa, ja sotatieteellisen yliopistomme on kyettävä tuottamaan aktiivisesti varteenotettavaa tutkimusta alalta, jonka hallitsemme parhaiten Suomessa, Paronen korostaa painokkaasti. ■

Kapteeni, SM Antti Paronen edusti myös Helsingin Kirjamesuilla vuonna 2014.

NÄIN HAET

- Hakeutumiseen liittyvät tarkemmat yksityiskohdat löytyvät osoitteesta <http://maanpuolustuskorkeakoulu.fi/tohtoriksi>
- Ensimmäinen askel hakeutumisessa on keskustella tutkimusaiheeseen sopivan tieteenalan professorin kanssa. Professoreilla on näkemys aiheen sopivuudesta Maanpuolustuskorkeakoulun tutkimusprofiiliin.
- Aiheen suhteen kannattaa olla joustava, koska professorilla voi olla tiedossa aiheita sivuva tutkimuskohde. Hakeutumisasiakirjojen mukaan liitetään alustava tutkimussuunnitelma, jolla on keskeinen painoarvo valituksi tulemisessa.
- Sotatieteiden tohtorikoulutukseen on jatkuva haku.

UUDENLAISTEN HAASTEIDEN ÄÄRELLÄ

TEKSTI: Valtteri Heikintalo KUVAT: Onni Kalin & Aki Aunala

Vuoden alusta Maanpuolustuskorkeakoulun rehtorina toimineen kenraalimajuri Ilkka Korkiamäen kausi on lähtenyt sulavasti liikkeelle. Hän kokee astuneensa hyvään tilanteeseen, sillä kovin suuriin muutoksiin ei ole tarvinnut ryhtyä. Kaudeltaan Korkiamäki odottaa ennen kaikkea yhdessä tekemistä yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Maanpuolustuskorkeakoulun rehtorin toimistossa työskentelee tällä hetkellä mies, jolle kampus on ennestään erittäin tuttu ympäristö. Kenraalimajuri **Ilkka Korkiamäki** toimi Sotatekniikan laitoksen johtajana vuodesta 2010 vuoteen 2013 ennen siirtymistään Pääesikuntaan johtamisjärjestelmäpäällikön tehtäviin. Hän palasi korkeakouluun tammikuussa, tällä kertaa rehtorin tittelillä varustettuna. Tehtävän hän vastaanotti jo joulukuun 2015 lopussa. Rehtorin tehtävä on osoittautunut mieluisaksi.

– Tähänastinen kausi on mennyt oikein hyvin. Tietysti uusien asioiden oppiminen ja normaaliin toimintaan kiinni pääseminen on vaatinut työpanosta, mutta aika helppoa on ollut kaiken kaikkiaan aloittaa, koska minulla on kohtuullisen hyvä pohja aikaisempien työtehtävien takia.

Sotatekniikan laitoksen johtajan roolissa hän ehti tutustua muun muassa opetusneuvoston ja tutkimusneuvoston toimintaan sekä laajasti opetus- ja tutkimustyöhön. Myös nykyistä henkilöstöä tuli tutuksi. Vaikka Korkiamäki on tutulla maaperällä, on työnkuva muuttunut huomattavasti edellisestä korkeakoulun pestistä.

– Kyllähän rehtorin tehtävä on erilainen. Tässä vastataan kuitenkin Maanpuolustuskorkeakoulun johtamisesta ja kehittämisestä. Asiat,

joita täällä käsitellään, tulivat tietyllä tavalla tutuiksi edellisen tehtävän kautta, mutta näkökulma on erilainen, Korkiamäki kuvailee.

Kun sotilasorganisaatiosta on kyse, ei tehtäviin varsinaisesti haeta avoimen haun kautta. Kenraalien ja amiraalien tehtävät määrittävät usein niin, että yhden jättäessä tehtävänsä aletaan kyseiseen tehtävään etsiä sopivuuden ja halukkuuden perusteella seuraajaa. Tällä tapaa myös Korkiamäki päätyi Maanpuolustuskorkeakoulun johtoon.

– Vuodenvaihteessa Pääesikunnan päällikkö ja muuta Puolustusvoimien korkeaa johtoa jäi eläkkeelle. Tästä käynnistyi kierros, jonka seurauksena edellinen rehtori, kontra-amiraali **Veijo Taipalus**, siirtyi Merivoimien komentajaksi, ja niin paikka avautui. Kun minulta sitten kysyttiin, olenko halukas tähän tehtävään, olin

todella tyytyväinen saadessani tällaisen mahdollisuuden, Korkiamäki kertoo.

Synergiaa keskittämisestä

Rehtori tiedostaa korkeakoulun vahvat osa-alueet sekä toimenpiteitä odottavat kehityskohteet. Vahvuuksina hän pitää henkilöstön korkeaa osaamista ja yhteistyökykyä. Kokonaistoiminnasta huolehditaan muun muassa toimivalla laadunvarmistusjärjestelmällä. Motivoituneet opiskelijat ovat myös suuressa arvossa sotatieteellistä opinahjoa pyörittäessä.

Puolustusvoimauudistuksen myötä Maanpuolustuskorkeakouluun fuusioitujen organisaatioyksiköiden yhteistoiminnan parantaminen on Korkiamäestä keskeinen kehityskohde. Esimerkiksi Strategian, Sotahistorian ja Taktiikan laitoksista muodostettu Sotataidon laitos sekä

Puolustusvoimien kansainvälinen keskus ovat toimineet vasta reilun vuoden korkeakoulun yhteydessä. Hän on kuitenkin ehtinyt jo huomata keskittämisen tuomia etuja.

– On selvästi nähtävissä, kuinka Puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen tutkimustyötä on liitetty meidän tutkimuksemme kanssa yhteen. Myös opetuksessa ja kurssitoiminnassa on yhteistyötä sekä henkilöstön yhteiskäyttöä, joissa on mielestäni yhä lisäpotentiaalia hyödynnettävänä. Kansainvälinen keskus voidaan integroida nykyistäkin paremmin osaksi korkeakoulua. Me voimme hyötyä vielä paljon toinen toistamme ja saavuttaa siten suurempia synergiaetuja.

Positiivisten asioiden joukkoon kuuluu myös Maanpuolustuskorkeakoulun kirjasto, joka pääsi uusiin tiloihin Santahamina-taloon. Korkiamäen mukaan kyseessä on suuri hyöty korkeakou-

”

Olemme yksi Suomen yliopistoista, oli nimi mikä hyvänsä.

lulle, kun kaikki tärkeimmät asiakasryhmät, mukaan lukien opiskelijat, voivat hyödyntää hyvin toimivaa kirjastoa vaivattomasti. Santahaminan saaren ulkopuolella ovat nyt vain Sotamuseo ja Maanpuolustuskurssit, mutta muuten ydintoiminnot on saatu integroitua toimiviksi osiksi yhdelle kampukselle.

Kehitysideoita auditoinnin kautta

Haasteita korkeakoulun kehittämisessä ovat herättäneet muun muassa niukat määrärahat ja yleinen yönkiristys kaikilla hallinnon tasoilla. Valtaosa budjetista on kohdennettu opetukseen, mikä on tietty opetuspainotteisessa yliopistossa ymmärrettävää. Mainittavia kehittämistarpeita pohtiessa rehtorin mieleen nousee myös kysymys Sotamuseosta, tai vielä tarkemmin sen tilaratkaisusta.

– Sotamuseon rakennukset ovat erittäin huonossa kunnossa Helsingin Kruununhaassa. Siihen haetaan kipeästi ratkaisua, vaikkei asia olekaan täysin Maanpuolustuskorkeakoulun päätettävissä. Kyseessä on laajempi ongelma tiukassa resurssitilanteessa. Ratkaisu tilanteeseen pyritään kuitenkin löytämään tämän vuoden aikana.

Vaikka paranneltavaa löytyy aina, ei suurille johtamismallien tai toiminnan muutoksille ole Korkiamäen mukaan tarvetta, eikä oikeastaan mitään mieltäkään tässä vaiheessa, kun auditointikierros pyörähtää käyntiin kohtapuolin.

– Meille on tulossa korkeakouluauditointi (KARVI) tänä syksynä. Siksi on tärkeää tehdä itsearviointiosuus perusteellisesti, jotta voimme toimittaa kattavan raportin arvioitsijoille. Tätä ennen emme aio tehdä mitään merkittäviä muu-

toksia, koska tarkoituksena on juuri peilata nykyistä toimintamallia ja sen toimivuutta. Auditoinnin tuloksena saadaan toivottavasti hyviä vinkkejä, miten toimintaamme voidaan kehittää, Korkiamäki sanoo.

Ei nimi miestä pahenna

Erikoisylipiston sijoittuminen Suomen koulutuskartalle on ollut aina mielenkiinnon kohteena. Muut yliopistot ovat opetus- ja kulttuuriministeriön alaisia, mikä näkyy rahoitusrakenteessa, kun taas Maanpuolustuskorkeakoulu saa resurssinsa puolustusmäärärahoista. Tutkintorakenteensa ja asemansa puolesta Maanpuolustuskorkeakoulu on kuitenkin yksi yliopisto 14 muun suomalaisen yliopiston joukossa, mikä on laajasti tunnustettu tosiasia. Tutkintoja suoritetaan samoilla vaatimuksilla, ja

opiskelemaan voi hakeutua myös upseeriuran ulkopuolelta kuten muihinkin yliopistoihin Suomessa. Korkeakoulu on lisäksi yliopistojen etujärjestö UNIFI:n toiminnassa kiinteästi mukana. Koulun nimestä onkin kaavailtu yliopistoloppuista jo jonkin aikaa, mutta asia ei ole vielä edennyt esityksistä huolimatta.

– Nimikysymys tuotiin esille käynnissä olevassa lakikeskustelussa. Nimen vaihto olisi oma toiveemme, ja myös UNIFI:n lausunnossa tuettiin tätä. Kuitenkin puolustushallinnon oikeudelliset asiantuntijat ovat sitä mieltä, että yliopistolain määritelmä siitä, mikä yliopisto teknisesti on, ei kaikilta osin sovellu Maanpuolustuskorkeakouluun. Tästä on kuitenkin erilaisia näkemyksiä. Kun sanotaan, ettei nimi miestä pahenna, niin ei se oppilaitostakaan pahenna. Olemme yksi Suomen yliopistoista, oli nimi mikä hyvänsä, kenraalimajuri Korkiamäki sanoo ponnekkaasti.

Maanpuolustuskorkeakoulun tärkeyttä kuvastaa hyvin myös jatkuvasti lisääntyvä medianäkyvyys. Korkeakoulu on entistä enemmän esillä mediassa, katukuvassa ja ihmisten arjessa. Maailmanpoliittinen tilanne kaipaa selityksiä ja asiantuntijoita, ja Maanpuolustuskorkeakoulu pystyy tarjoamaan tätä asiantuntemusta. Korkeakoulun opetuspainotteinen profiili näkyy tietysti mielessä juuri laaja-alaisen asiantuntijuuden korostumisessa, jota tietty hyvä perustutkimus tukee.

Rehtori pitääkin oikeanlaista viestintää sekä

”

Yhdessä tekeminen on voimavaramme.

yhteiskunnallista vaikuttamista erittäin tärkeinä tekijöinä. Erilaiset mediat ympäröivät nuoria useiden kanavien välityksellä, ja siksi onnistuneen tiedottamisen ja organisaatioviestinnän merkitys muun muassa opiskelemaan hakevien kannalta kasvaa jatkuvasti. Näkyvyys ja sen laatu vaikuttavat suuresti myös yleiseen suhtautumiseen sekä kansalaisten mielipiteisiin Maanpuolustuskorkeakoulun ja Puolustusvoimien tarpeellisuudesta.

– Kun mediassa pyydetään esimerkiksi asiantuntijalausuntoja, olemme tietyllä tapaa myös Puolustusvoimien kasvot emmekä pelkästään Maanpuolustuskorkeakoulun. Yleisesti sotilas-asuissa esiintyvät henkilöt yhdistetään Puolustusvoimiin riippumatta heidän tehtävästään. Kun henkilöstömme antaa hyvän kuvan Maanpuolustuskorkeakoulusta, annamme hyvän kuvan myös Puolustusvoimista kokonaisuutena.

Kysyttäessä Korkiamäeltä hänen mielipiteestään toimia korkeakoulun yksittäisenä keulakuvana, ”korkeakoulun kasvoina”, vastaus on selvä: yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja organisaatioimagon rakentaminen on yhteinen asia. Mielikuvien syntyymiseen Maanpuolustuskorkeakoulusta vaikuttaa kaikkien laitoksessa työskentelevien toiminta, ei pelkästään TV:ssä tai lehdissä esiintyvät asiantuntijat, vaikka he keihäänkärkenä toimivatkin.

– Ilman muuta myös opiskelijat ovat keskei-

Kenraalimajuri Ilkka Korkiamäki (oik.) otti rehtorin tehtävät vastaan joulukuussa 2015.

sessä roolissa. Siitä, miten he näkyvät ja esiintyvät eri tapahtumissa, saatetaan vetää johtopäätöksiä koulun tasosta tai tilanteesta, Korkiamäki muistuttaa.

Yhteistyöllä eteenpäin

Tavoitteenaan rehtori näkee olemassa olevien kokonaisuuksien saamisen toimiviksi. Esimerkikohteita ovat aiemmin mainittu yksiköiden välinen toiminta sekä sotakoulukentän yhtenäisen upseerikoulutuksen rakentaminen. Onnekseen kyseiset osa-alueet myös kiinnostavat rehtori Korkiamäkeä paljon, joten motivaatiota riittää.

Korkeakoulun tuoretta toimintastrategiaa vuoteen 2020 asti hän kuvailee hyvin laadituksi ja realistiseksi. Esimerkiksi pääasiallinen tehtävä kouluttaa tiedollisesti, taidollisesti sekä eetti-

sesti korkeatasoisia johtajia, kouluttajia ja sotatieteellisiä asiantuntijoita Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen tehtäviin ja muun yhteiskunnan käyttöön on toiminnassa lujasti mukana joka päivä.

Rehtori Korkiamäen johtamistyyli on yhteistyöhakuinen, vaikka tarvittaessa päätöksiä tehdään juuri niin linjakkaasti kuin on tarpeen. Sanelupolitiikka ei kuulu kuitenkaan hänen työmetodeihinsa.

– Opin jo aiemmissa tehtävissäni, että yhdessä tekeminen on voimavaramme Puolustusvoimissa. En siis halua olla yksin linjaamassa, vaan kuuntelen mielelläni. Päätökset tulee mielestäni tehdä perustellusti ja syvällisesti läpi käyden. Se on minun tapani työskennellä. Mutta kun on päätösten aika, en pelkää niitä tehdä, Korkiamäki korostaa.

Olemme kaikki ihmisiä tehtävistä riippumatta. Työpaljouden ohessa Korkiamäki rentoutuu liikuntaharrastusten ja vaikkapa metsästyksen parissa, mutta silloin tällöin työasiat kurottelevat myös vapaa-ajan puolelle. Rehtorin tehtävän aikaa syövä luonne on kuitenkin ehtinyt tulla tutuksi, eikä hän pahastu sähköpostin kilahtaessa viikonloppuisin.

– Voin hyvin vastata tehtäviini liittyviin yhteydenottoihin lomalla ollessani, eikä se häiritse vapaa-ajan viettoja tai luo stressiä. Teen paljon töitä, mutta olen aina pystynyt pitämään tasapainon perheen, harrastusten ja työn välillä hyvin. Juuri sitä tasapainoa yritän vaalia, että kun aikanaan joutuu jäämään töistä pois, niin ei putoa ihan tyhjän päälle, Korkiamäki naurahtaa ennen rientämistään päivän muihin tehtäviin. ■

TEKSTI: Laura Takki KUVAT: Onni Kalin & Sometilit

#upseeriksi2016

Harvalla Kadettikouluun hakeutuvalla on tarkkaa tietoa siitä, miten upseeriopinnot käytännössä rakentuvat. Mitä pääsykokeiden asettaman esiripun takana odottaa, jos onni valinnoissa käymyöten? Ei hätää, sosiaalinen media auttaa tässäkin.

”

**Näkyvyyteensä kadetit
suhtautuvat tyynesti, mutta
pilke silmäkulmassa.**

erilaisten opintosuuntausten sisällöistä. Kanavia seuranneilla on varmasti aiempaan verrattuna aivan toisenlainen käsitys siitä, minkälaisista palasista opiskeluelämä kokonaisuudessaan koostuu.

Kampanjaan kuului sosiaalisen median lisäksi laaja näkyvyys muussakin markkinointimateriaalissa. Kadetit poseerasivat muun muassa *upseeriksi.fi*-sivuston etusivulla tarinoidensa kanssa. Heistä on julkaistu julisteita ja jättimäinen digitaalinen mainos Helsingin päärautatieaseman metroaukiolla. Näkyvyyteensä kadetit suhtautuvat tyynesti mutta pilke silmäkulmassa.

– Minulle idea myytiin rekrytointivaiheessa sillä, että tätä kautta saisi valtavan määrän treffikutsuja. Vielä ei kyllä ole kuulunut mitään, harmittelee **Jyri Pätäri**, logistiikkaopintosuunnan toisen vuoden kadetti ja yksi kampanjan mannekiineista.

Somekadettien mielestä upseerin uralle tähtäävä ei voi välttyä mediahuomiolta. Yhä avoimemmassa yhteiskunnassa tiedonkulku on nopeutunut. Maanpuolustuskorkeakoulu ja

tyksiä.

– Kun opiskelujen todellisuus tuodaan avoimesti esiin, hakee kouluun enemmän potentiaalisia ja motivoituneita hakijoita. Kuvien ja tarinoiden perusteella voi paremmin jo etukäteen päätellä, ovatko upseeriopinnot oma juttu vai ei, Nummela sanoo.

Medianäkyvyyteen totuttelemassa

Somekadettien lähettämä kuvakirjo sosiaalisessa mediassa on varsin laaja. Toisinaan he esiintyvät kuvissa itse ja kertovat päivänsä kulusta luennoilla tai harjoituksissa. Jotkin kuvista ovat takaumia aiemmista opiskelukuukausista, missä avataan erilaisia kadetin elämän kohokohtia.

Somekadetit yhteistyössä eri opintosuuntien kanssa ovat jakaneet myös kattavia infopaketteja

Instagramissa pyöri maaliskuun alussa hauska video. Siinä kadetti **Heikki Vuorinen** punnertaa pää alaspäin, jalat seinää vasten, laskeutuu, suoristaa univormunsa solmion ja jatkaa matkaansa. Kuvateksti kuuluu: ”Nopee #taukojumppa, kravaatti suoraks ja takasin tutkimusmenetelmäopintojen pariin.”

Vuorinen on yksi kuudesta kadetista koostuvasta somekadettijoukosta, joka muodostettiin upseerihaun tueksi. Somekadetit julkaisevat omilla nimillään kuvia ja videoita kadetin arjesta Instagramissa, Twitterissä ja Facebookissa. Tarkoituksena on tarjota potentiaalisille hakijoille ja upseerinurasta kiinnostuneille realistista kuvaa siitä, mitä opiskelijan elämä kadettina on.

Vuorinen toteaa, että halu parantaa tiedon- saantia ja tarjota ihmisille matalan kynnyksen

mahdollisuus jutella itseään askarruttavista asioista sai hänet mukaan somekampanjaan.

– Kun itse aikoinaan hain Kadettikouluun, käsitykseni kadetin opinnoista perustui sopimussotilaana ollessani työkavereilta saatuun tietoon ja Reserviupseerikoulun aikana Maanpuolustuskorkeakouluun tehtyyn lyhyeen vierailuun. Hakijoiden tulisi mielestäni saada tietää, mihin he oikeasti ovat tulossa. Itse en edes arvannut, miten paljon akateemisia opintoja sisältyy tutkintoon, Vuorinen kertoo.

Myös kadetti **Jenni Nummelalla** oli motiivi somekampanjaan osallistumisen taustalla. Paitsi että hänestä oli tärkeää edustaa naispuolisia upseeriopiskelijoita, hänen mukaansa kampanjalla oli mahdollisuus myös lieventää Maanpuolustuskorkeakouluun kohdistettuja ennakkokäsi-

”

Kuvat jäävät elämään kuitenkin pitkäksi aikaa.

Puolustusvoimat yhteiskunnallisina vaikuttajina kiinnostavat niin mediaa kuin kansalaisiakin. Viestinnällisesti on oltava avoin ja todenmukainen, mutta rajansa on tiedettävä. Kampanjan alussa kadeteille ei juurikaan asetettu julkaisurajoitteita. Vuorisen mukaan tämänhetkiset opiskelijat kuuluvat sukupolveen, jolle sosiaalinen media on luonnollinen osa jokapäiväistä arkea. He tietävät, mihin tarkoitukseen mitään palvelua käytetään ja millainen sisältö siellä erityisesti kiinnostaa. Kaikki kuitenkin korostivat, että Maanpuolustuskorkeakoulun viestintäalan tuki oli tärkeää ja jatkuvasti läsnä, kun pohdittiin kuvien ja viestien julkaisemista.

– Se, että sotilashierarkiset pykälät vuorovai-
kutuksesta voitiin jättää pois, helpotti huomatta-
vasti asioiden etenemistä. Viestejä ei tarvinnut
muotoilla tyyllillä ”Herra yliluutnantti, voinko
julkaista kuvan juoksuverkkareistani”, Vuorinen
naurahtaa.

Sometuksella esikuvaksi

Erityisesti Instagramissa kadetit arvelevat suurimman osan seuraajistaan olevan potentiaalisia hakijoita, joista osa on kysynyt heiltä suoraan pääsykokeista ja muista heitä askarruttaneista asioista. Sen sijaan Facebookin kautta kaveripyyntöjä on tullut oudommiltakin tahoilta. Kadetit harkitsevat usein tarkkaan, keitä hyväksyvät somekavereikseen ja keitä eivät.

Kysyttäessä somekampanjan annista ja merkityksestä seuraa hetken hiljaisuus. Vähän ajan päästä hiljaisuus rikkoutuu. Kadetti Nummela katsahtaa valokuvaan haastatteluhuoneen seinäl-

Kuvassa vasemmalta lukien kadetit Heikki Vuorinen, Jenni Nummela ja Jyri Pätäri.

lä. Valokuvassa poseeraa naisupseeri Maanpuolustuskorkeakoulun päärakennuksen oven edustalla. Nummela kertoo aikanaan katsoheensa häntä valtavasti ylöspäin, ikään kuin esikuvana.

– Jos olen yhtään onnistunut luomaan samantaisia tuntemuksia muissa naisissa kuin hän aikanaan herätti minussa, on tämä projekti onnistunut, Nummela linjaa ja jatkaa: – Seuraajina saattaa olla nyt henkilöitä, jotka ovat yhä lukiossa tai eivät ole vielä käyneet varusmiespalvelusta. Vaikutukset voivat näkyä pitkällä aikajänteellä.

Onko somekadetin tehtävästä hyötyä tulevaisuudessa? Nummelan mukaan kokemusta on ainakin kertynyt, joten vastaavissa tehtävissä toimintamalli on jatkossa tuttu. Kuvat jäävät

elämään kuitenkin pitkäksi aikaa. Ne saattavat viestiä jotain myös tuleville työnantajille. Aina-
kin kuvat on käyty katsomassa etukäteen uude-
sa työpaikassa ennen sinne saapumista.

– Tämä saattaa viestiä myös siitä, että tehtävään lähteneet kadetit ovat avoimia persoonia, jotka osaavat toimia mediassa järkevästi eivätkä häpeile julkisuutta tai omia näkemyksiään, Pätäri ja Vuorinen lausuvat.

Kaikki somekadetit ovat samaa mieltä siitä, että kampanja on ollut hyödyllinen ja että sitä tulisi ehdottomasti jatkaa tulevinakin vuosina. Tänä keväänä syntynyt uusi hakijaennätys Kadettikouluun (771 hakijaa) kertoo samansuuntaista. ■

SEURAA HEITÄ!

Kadetti Jenni Nummela
@kadettijenni

Kadetti Akseli Hirvonen
@kadettiakselihirvonen

Kadetti Jyri Pätäri
@kadettijyripatari

Kadetti Konsta Harinen
@kadettikonstaharinen

Kadetti Heikki Vuorinen
@kadettiheikkivuorinen

Kadetti Ilari Nevalainen
@kadettiilarinevalainen

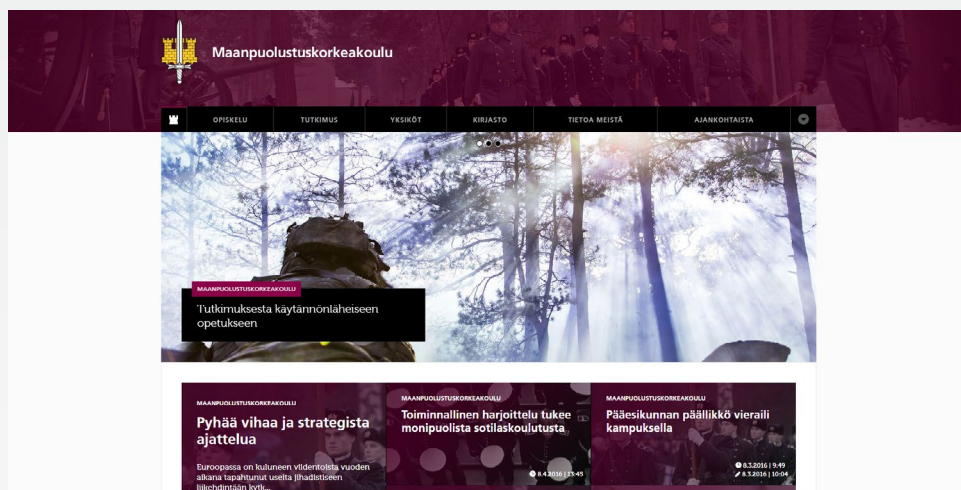
#UPSEERIKSI2016 #MPKKFI

Uudistetut verkkosivut

Maanpuolustuskorkeakoulun verkkosivut on uudistettu Puolustusvoimat kattavan projektin osana. Uudistuksen tarkoituksena on palvella verkkosivuilla vierailevia entistä paremmin. Sivusto toimii erittäin sujuvasti myös mobiililaitteilla.

Tavoitteena oli selkeyttää sivustoja, jotta vierailijoiden olisi helpompaa löytää tietoa muun muassa Maanpuolustuskorkeakoulun palveluista. Tiedotteet, artikkelit, kirjajulkaisut ja sosiaalisen median julkaisut löytyvät nyt kätevästi samasta osoitteesta ja useimmiten suoraan etusivulta. Erikoissivustot, kuten *upseeriksi.fi*, muodostavat lisäksi omat kokonaisuutensa.

Käy tutustumassa sivustoomme osoitteessa *maanpuolustuskorkeakoulu.fi*!

Kirjaston vuosi Santahamina-talossa

Maanpuolustuskorkeakoulun kirjaston ensimmäinen kokonainen toimintavuosi Santahamina-talossa täyttyi kevättalvella yhdessä Puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen ja Sotatekniikan laitoksen kanssa.

Kuluneen vuoden aikana kirjaston asiakaspalvelussa kirjattiin yli 10 000 asiakaskäyntiä. Todellinen kokonaismäärä on vielä tätäkin suurempi esimerkiksi ympärivuorokautisten tilojen osalta. Lisäksi kirjasto on palvellut asiakkaitaan perinteisen vilkkaasti myös sähköpostitse ja puhelimitse.

Myös siviiliasiakkaat ovat löytäneet Santahaminan: ensimmäinen vuosi toi lähes 900 kävijää, ja trendi on vilkastuva.

Maanpuolustuskorkeakoulun kirjasto palvelee keskeytyksittä läpi tulevankin kesän aina joulun saakka. Heinäkuussa kirjasto on avoinna supistetuin aukioloajoin. Tarkemmat yksityiskohdat voi tarkastaa kirjaston verkkosivuilta, osoitteesta *mpkk.fi/kirjasto*.

Maanpuolustuskorkeakouluun ennätysmäärä hakijoita

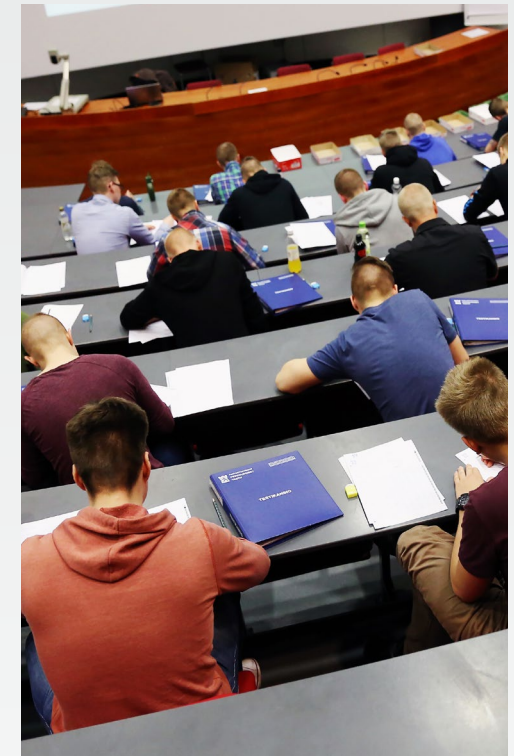
Maanpuolustuskorkeakoululla rikottiin ennätyksiä kevään 2016 yhteishaussa. Huhtikuussa päättyneessä haussa oli ennätysmäärä hakijoita sekä 103. kadetti- ja 86. merikadettikurssille että maisterivaiheen viranomaisyhteistyön koulutusohjelmaan.

Kadettikouluun hakemuksia tuli kaiken kaikkiaan 771. Edellinen hakuennätys tehtiin keväällä 2014, jolloin hakijoita oli 757. Viime vuonna hakijoiden määrä oli 736. Viranomaisyhteistyön koulutusohjelmaan haki tänä keväänä 48, kun vuosi sitten hakijoita oli 33.

— Olemme saaneet paljon laadukkaita ja monipuolista taustalla varustettuja hakijoita, iloitsi valintapääseeri, kapteeni **Perti Kempainen**.

Valintakoe kutsutuille järjestetään viikolla 20. Tiedot opiskelijavalinnoista toimitetaan hyväksytyille viimeistään heinäkuuhun mennessä 2016. Opinnot alkavat syksyllä.

Kadettien elämää ja arkea pääsee seuraamaan niin Instagramissa, Twitterissä kuin Facebookissakin hashtagilla *#upseeriksi2016*.

Varusmiesten erityistehtävä-haku taas heinäkuussa

Mahdollisuus suorittaa asepalvelus esimerkiksi graafikkona tai IT-tukihenkilönä aukeaa taas heinäkuussa saapumiserälle 2/16. Maanpuolustuskorkeakoulu tarjoaa erinomaiset ja rohkaisevat puitteet harjoittaa osaamistaan sekä kehittyä monissa viestintäalan ja tietohallintoalan tehtävissä. Kansainvälisiä tehtäviä on tarjolla myös Puolustusvoimien kansainvälisessä keskuksessa.

Maanpuolustuskorkeakoulun viestintäala työllistää kaksi graafikkoa, kuvankäsittelijän (joka toimii osan ajasta Sotamuseon palveluksessa), varusmieskuvaajan (still & video) ja toimittajan. Tietohallintoala tarjoaa töitä viidelle IT-tukihenkilölle eritasoisissa tehtävissä. Kansainvälisessä keskuksessa on tarjolla kielitaitoa vaativia tutkimusavustajan tehtäviä. Myös ainelaitoksilla saattaa olla tutkimusavustajan paikkoja vapaana.

Tarkista avoinna olevat tehtävät ja vaatimukset Puolustusvoimien verkkosivuilta ja erityistehtävien sivuilta. Älä epäröi hakea: <http://erityistehtavat.puolustusvoimat.fi/>

TEKSTI: Valtteri Heikintalo KUVAT: Onni Kalin & Harri Larinen

Kansainvälistä

koulutusta ja tutkimusta

Puolustusvoimien kansainvälisestä keskuksesta (FINCENT) puhuttaessa tulee usein ensimmäisenä mieleen sen koulutustyö. Yksi harhaluulo onkin, että koulutus kattaisi keskuksen toimialan kokonaan. Käynnissä on kuitenkin tälläkin hetkellä tutkimushankkeita, joista kaikki eivät välttämättä tiedä. Projektiasiantuntija **Elisa Norvanto** sekä everstiluutnantti **Jari Salonen** esittelevät muutamia näistä hankkeista ja kertovat, millainen osa Keskuksen toimintaa tutkimus oikein on.

Astun Santahamina-talon toiseen kerrokseen, Puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen tiloihin. Norvanto ja Salonen ovat vastassa yhdessä työhuoneista. Keskustelua syntyy ensin

IECEU-hankkeesta (Improving the Effectiveness of Capabilities in EU Conflict Prevention), suurimmasta projektista, jossa keskus on tähän asti ollut mukana. Kyseinen hanke on EU-rahoitteinen, se käynnistyi vuonna 2015 ja kestää vuoteen 2018 asti.

Hankkeen parissa työskentelevä projektiasiantuntija Norvanto esittelee kaaviota, johon on kirjattu tietoa kronologisesti tutkimuksesta aina toivottuihin lopputulemiin. Analysoitavina ovat EU:n kriisinhallinnan tehokkuus ja eurooppalaiseen turvallisuusympäristöön liittyvät osaamistarpeet. Hankkeen tavoitteena on kehittää kriisinhallintaoperaatioiden vaikuttavuutta kehittämällä uusia lähestymistapoja.

Yhteistyökumppanuudesta hyötyjä

Kansainvälisen keskuksen tehtävänä hankkeessa on muun muassa tarkastella EU:n sotilasoperatioiden tehokkuutta Bosnia Hertsegovinassa sekä Keski-Afrikan tasavallassa. Tarkoituksena on selvittää, mitkä tekijät vaikuttavat operaation tavoitteiden saavuttamiseen ja millaisena toiminta koetaan paikallisväestön näkökulmasta. Tuloksena on saatu ajankohtaista tietoa muuttuvasta turvallisuusympäristöstä ja siitä, miten koulutuksen keinoin voidaan vastata tulevaisuuden osaamisvaateisiin.

– Hankkeen aikana tuotettu tutkimus- ja ope-
tusmateriaali on Kansainvälisen keskuksen käytettävissä tukien näin koulutustoimintaamme. Keskus hyötyy myös saadessaan lisää näkyvyyt-

tä ja luotettavuutta yhteistyökumppanina, Norvanto kertoo.

Kansainväliseen hankkeeseen on osallistunut useita siviili-, tutkimus- ja sotilastahoja yhdeksästä maasta eri puolilta Eurooppaa, kuten Tanskasta, Itävalta ja Irlannista. Suomalaisia organisaatioita on mukana kaikkiaan neljä. Puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen lisäksi panostaan antavat rauhan ja turvallisuuden tutkimusverkosto Saferglobe, Suomen kriisinhallintakeskus sekä Laurea-ammattikorkeakoulu, joka toimii hankkeen koordinaattorina.

Kaikki koulutuksemme perustuu tutkimukseen.

Monta rautaa tulessa

Vaikkakin IECEU on tämänhetkistä hankkeista mittavin, on Kansainvälisellä keskuksella muitakin rautoja tulessa tutkimuksen saralla.

Vuoroon pääsee everstiluutnantti Salonen. Hän katselee ja näyttää tietokoneeltaan listaa eri vaiheissa olevista projekteista. Tekemistä näyttäisi riittävän.

– Maaliskuussa alkaneessa evaluointihankkeessa arvioidaan EU:n pelastustoiminnan käytännön harjoituksia. Tähtäimessä on harjoitusten laadun ja harjoituskonseptin kehittäminen, Salonen avaa.

Arviointihanketta johtaa Laurea apunaan Kansainvälinen keskus sekä hollantilainen yritys Enquiry. Keskus osallistuu arviointimetodologian kehittämiseen, mikä Salosen mukaan edistää myös Kansainvälisen keskuksen omaa toimintaa.

Salonen näyttää lisäksi aineistoa syksyllä alkavasta uudesta EU-projektista. Sen aikana laaditaan verkkopohjainen pelisovellus, jota käytetään kriisinhallintakoulutuksessa. Projekti on nimeltään Gaming for Peace. Kansainvälinen keskus tarjoaa loppukäyttäjänäkökulmaa pelin käytettävyydestä ja oppimistavoitteiden saavuttamisesta. Tuloksena on verkkopohjainen oppimisympäristö, jota myös Kansainvälinen keskus voi hyödyntää opetuksessa.

– Syksyllä alkaa myös Johtamisen ja sotilaspedagogiikan laitoksen kanssa tutkimus, jossa tutkitaan oppimista kriisinhallintaympäristössä.

Lisähaasteena Salonen näkee etenkin lähiopetusjaksoilla käytettävissä olevan ajan rajallisuuden.

– Yksinkertaistettuna tavoitteena on löytää malleja, joilla oppimisen tehokkuus pyritään maksimoimaan käytettävissä olevassa aikaikkunassa. Käsityksemme mukaan tämän kaltaista tutkimusta tämän kaltaisella lähestymistavalla ei juurikaan ole, Salonen kertoo.

Koulutuksen perusta tutkimuksessa

Hankkeita on käynnissä useita, ja tutkimus on keskeinen osa Kansainvälistä keskustusta sekä kaikkea sen toimintaa. Salonen kuitenkin ymmärtää, mikäli aiheeseen perehtymättömät ovat saaneet vääränlaisen kuvan ja näkevät keskuksen pelkäävän sen koulutustoiminnan kautta.

– Kyllä koulutus on varmasti se, mistä olemme tunnetumpia, sillä se näkyy parhaiten ulospäin. Kaikki koulutuksemme perustuu kuitenkin tutkimukseen, hän muistuttaa.

Kansainvälisellä keskuksella on ollut tutkimushankkeita kautta sen historian. Keskus toteuttaa vuosittain Pohjoismaiden kesken haastattelu- ja tutkimusmatkoja operaatioesikuntiin, jotta pysyttäisiin kartalla siitä, missä kriisinhallintaoperaatioiden suhteen mennään.

– Sitä kautta saamme tuoretta tietoa, jonka jalkautamme suoraan koulutuksemme.

Mainitut projektit ovat kaikki saaneet rahoituksensa EU:lta. Ulkopuolisen rahoituksen saaminen ei kuitenkaan ole aina helppoa. Raha on kilpailtua, ja hankehakemuksen laatiminen vaatii osaamista ja aihealueen hyvää tuntemusta. Hakuprosessiin osallistumiseen liittyy riski, että investoitu aika ei tuota tulosta, sillä hakemuksen läpimeno on epävarmaa. Kuitenkin, jos tämän riskin on valmis ottamaan, voi se parhaimmillaan mahdollistaa monivuotisiin, ulkopuolisella rahoituksella toteutettaviin, tutkimus- ja kehityshankkeisiin osallistumisen.

Ennen kuin ehdin kiittää Norvantoa ja Salosta heidän ajastaan, jälkimmäinen mainitsee, ettei muita hankkeita ole vielä näköpiirissä tämän vuoden aikana. Mutta koska kansainväliset tutkimushankkeet tuovat merkittävää lisäarvoa koulutus- ja arviointityölle, kiinnostusta hanketoiminnan lisäämiseksi kyllä löytyy. ■

Projektiasiantuntija Elisa Norvanto

LUKEMINEN KANNATTA AINA

Upseeri on ryhdikäs toiminnan mies tai nainen. Mutta miten lutenut, oppinut ja sivistynyt hän on? Keskitytään tässä lyhyessä pohdinnassa lukeneisuuteen, sen laatuun ja määrään.

TEKSTI: Juha Mäkinen KUVAT: Onni Kalin

Maanpuolustuskorkeakoulussa on tutkintotasoinen hieman horjuvuutta siinä, miten opinto-opissa ilmaistaan luettava ja osin tentittäväkin kirjallisuus. Esimerkiksi tuorein sotatieteiden kandidaatin opinto-opas on sangen niukkasanainen opintojaksokohtaisista lukemisista. Tosin opettajien pedagogisissa käsikirjoituksissa on yksityiskohtaisesti määritetty, mitä ja missä määrin kullakin opintojaksolla luetaan.

Kadetti lukee ajoittain paljon esimerkiksi ohjesääntöjä, oppaita sekä pysyväisasiakirjoja ja normeja, mutta myös tutkimuskirjallisuutta. Mistä ja missä laajuudessa tämä tutkimuskirjallisuuden osuus koostuu, on mielenkiintoinen kysymys, jota pitäisi tarkastella oppimispäiväkirjojen tai muiden vastaavien dokumenttien kautta. Tosin nykyisin pääsemme myös sosiaalisen median kautta kurkistamaan kadettien arkeen ja lukemisiinkin.

Yliopisto-opiskelijat lukevat ja kirjoittavat

Useat kadetit ovat opiskelleet jo ennen kadettivaihettaan jossain muussa yliopistossa tai ammattikorkeakoulussa. Osa heistä siis tietää, millaista lukeneisuutta vaaditaan opiskelupaikan

saamiseksi ja opintojen aikana. Yliopistojen ja tiedekuntien lukemisvaatimusten välillä on huomattavaa vaihtelua, aivan kuten niiden kilpailullisessa asetelmassakin. Toisaalta ei esimerkiksi Taideyliopiston Kuvataideakatemiasta voi valmistua kuvataiteen kandidaatiksi lukematta ja tekemällä *vain* taidetta hyvällä asenteella.

Ihmisillä lukeminen liittyy vahvasti kirjoittamiseen. Esimerkiksi konstaapeli **Reinikaisen** aikaan voitiin huumorilla pohtia, miksi poliisiautossa on aina kaksi poliisia. Nykyisessä ammattikorkeakoulutasoisessa poliisitutkinnossa kirjallisuus on vahvasti läsnä, kuten myös yksilöllinen lukeminen ja kirjoittaminen. Entä meillä sotatieteiden kandidaatin tutkinnossa? Kannustankin sinua nykyinen tai tuleva kadetti keskustelemaan muualla opiskelevien lajitoveriesi kanssa, missä määrin he opinnoissaan pääsevät ja joutuvat lukemaan.

Valmistuttuaan sotatieteiden kandidaatiksi upseerille koittavat viimeistään ruuhkavuodet, jolloin on mahdollista, että lupaavasti alkanut lukemisharrastus jää taustalle. Myös opettajistomme joutuu pääsääntöisesti raskaan työtaakan alle, mikä ei ymmärtääkseni välttämättä lisää heidän lukemis- ja kirjoittamisaktiivisuuttaan. Lukeminen ja kirjoittaminen jäävät nopeasti toissijaiseksi toiminnaksi.

”

Työssä kehittyminen edellyttää monipuolista lukemista ja kirjoittamista.

Muistiini palautuukin nykyisen Puolustusvoimien sotatalouspäällikön kenraaliluutnantti **Kyösti Halosen** esimerkillinen yliluutnanttivaiheen tenttiin valmistautuminen Kadettikoulun maastoharjoituksessa. Kipinä taisi siirtyä myös Puolustusvoimien tutkimuslaitoksen johtajaan, eversti ja sotatieteiden tohtori **Kaarle Lagersta- miin**, joka jo tuolloin ”ei yliopistollisen Kadettikoulun aikaan” tauoilla lueskeli milloin mitäkin mielenkiintoista. Väittäisin, että vastaava olisi meille kaikille mahdollista tänäkin päivänä, tarpeellisuudesta puhumattakaan. Esimerkiksi työssämme kohtaamamme haasteet edellyttävät nykyisin muunkin kuin virkamieskielen osaamista.

Elinikäinen oppiminen

Entinen sotatieteiden kandidaatti jatkaa pääsääntöisesti opintojaan sotatieteiden maisteriopinnoissa. Tämän tutkintotason opinto-oppaassa kirjallisuus on esitetty seikkaperäisemmin, mikä jo mahdollistaa tarkastelun opetuksen lakisää-

teisestä perustumisesta tieteelliseen tutkimukseen. Professorimmehan vastaavat muun muassa tutkimustulosten siirtämisestä opetukseen. Tulkintani mukaan tämän vastuun kantaminen merkitsee sitä, että opinto-oppaissamme pitäisi nykyistäkin selkeämmin ilmetä, millaisiin tutkimuksiin ja tutkimustuloksiin (so. tutkimuskirjallisuuteen) opetus perustuu.

Sotatieteiden maisterikurssilta valmistuttuaan ja työskenneltyään Puolustusvoimissa erilaisissa johtajan ja kouluttajan töissä merkittävä osa ”nohevista” ja motivoituneimmista upseereista hakeutuu yleisesikuntaupseerikurssin pääsy-

koeprosessiin. Prosessilla korostan hakeutumisen pitkäkestoisuutta, monivaiheisuutta ja sitä, miten ”uusvanhojen” perinteiden mukaisesti valmistautumiseen kuuluvat myös lukupiirit ja valmennusringit. Perinteitä kunnioittava, innovatiivinen lukupiiritapa on saanut Maanpuolustuskorkeakoulussa myös muita ilmentymiä, mille nostan hattua.

Nykyisen Puolustusvoimien henkilöstöstrategian mukaan ”rautainen ammattitaito nojaa elinikäiseen oppimiseen ja sitä tukevaan tehtäväkiertoon”. Väitän, että myös työssä kehittyminen edellyttää monipuolista lukemista ja kir-

joittamista. Dialogi esimerkiksi siitä, jatkuuko elinikäinen oppiminen automaattisesti yleisesikuntaupseeri- tai esiupseerivaiheessa, on tarpeellinen. Entäpä muun Puolustusvoimien palkatun henkilöstön kohdalla?

Kenties ajankohtaistiedottamisen joukossa olisi hyvä jakaa perinteisiä lukusuosituslistoja, jotta erilaisten aktiviteettien joukko ei peittäisi alleen lukemisharrastusta. Jos ei lukusuosituksia, niin onneksi muun muassa Maanpuolustuskorkeakoulussa on laadukas kirjasto, josta saa aina motivoivaa kirjallisuutta lainattavakseen opetuksen kera. ■

Tukea ja yhteisöllisyyttä

TEKSTI: Laura Takki KUVAT: Onni Kalin

Kun upseeriopiskelija tulee valituksi Maanpuolustuskorkeakouluun, hän liittyy osaksi tiivistä ja kokonaisvaltaista yhteisöä, johon on mukava palata työjaksojen välissä ja joka toimii tukiverkkona lähes loppuelämän ajan.

Maanpuolustuskorkeakoulussa opiskelijat ovat hyvissä käsissä. Paitsi että asuminen, toimeentulo, opintotarvikkeet ja terveydenhuolto tarjotaan valtion puolesta, on opiskelijoiden asioita ajamassa kaksi tärkeää toimielintä: Maanpuolustuskorkeakoulun oppilaskunta (MPKKO) ja Kadettitoverikunta.

Maanpuolustuskorkeakoulun oppilaskunta

Maanpuolustuskorkeakoulun oppilaskunta toimii ylioppilaskuntana. Oppilaskunta edustaa kaikkia kursseja aina ensimmäisen vuoden kadettista yleisesikuntaupseeriopiskelijaan. Myös syksyisin valittava hallitus koostuu jokaisen kurssin edustajasta. Tärkeimpiin tehtäviin kuuluvat omien säännöllisten kokousten lisäksi yhteydenpito korkeakoulun muihin toimielimiin ja johdoryhmään sekä tiivis yhteistyö muiden yliopistojen ylioppilaskuntien kanssa.

Arjen sekaan mahtuvat oppilaskunnan omat vuosijuhlat lukukauden avajaisten yhteydessä sekä vierailuja ulkopuolisten ylioppilasjärjestöjen ja -liittojen tapahtumiin ja juhlallisuuksiin. Maanpuolustuskorkeakoulun oppilaskunta on mukana myös Kadettitoverikunnan toiminnassa ja sen tukemisessa. Oppilaskunnan puheenjohtajan, yliluutnantti **Timo Leppäsen** mukaan

Maanpuolustuskorkeakoulun koulutusjärjestelmä herättää edistyksellisellä tasollaan arvostusta organisaation ulkopuolella. Ehkä hieman kauteuttakin.

– Upseerin ura on monella tapaa palkitseva. Työllistymisnäkymät opiskelujen puitteissa ovat melko ainutlaatuisia, Leppänen sanoo.

Maisteriopintojaan viimeistelevä Leppänen myöntää, että hallitustoiminta tapahtuu pitkälti omalla vapaa-ajalla, sillä opiskelut ja muut asiat on hoidettava normaalissa aikataulussa. Hän kannustaa kuitenkin tulemaan mukaan, jos palkitseva luottamustoimi kiinnostaa. Hakeakseen hallitukseen opiskelijan tulee olla aktiivinen ja itse halukas ottamaan vastuuta edustuksellisisa tehtävissä.

– Maanpuolustuskorkeakoulu koostuu opiskelijoista, tutkijoista, opettajista ja hallinnollisista yksiköistä. Näistä opiskelijoita on ylivoimaisesti eniten, noin 700 henkilöä, mikä tekee meistä vahvasti opiskelijayhteisön. Puhutaan Maanpuolustuskorkeakoulun yhteisöstä, hän erittelee.

Kadettitoverikunta tarjoaa vastapainoa

Kadettien opinnot saattavat olla ajoittain rankkoja. Virka-ajalla toiminta on hyvin kurinalaista ja hierarkiaa kunnioittavaa. Vapaa-ajan tarjoamalla vastapainolla on siis paikkansa opiskelijan arjessa. Kandidaattiopiskelijoiden ainejärjestön, Kadettitoverikunnan, puheenjohtajan kadetti **Konsta Harisen** mukaan kadetit tarvitsevat aika ajoin mahdollisuuksia kohdata toisensa tavallisina ihmisinä.

Samaa viestiä lähetetään myös ulkopuolisille

Yliluutnantti Timo Leppänen

Kadetti Konsta Harinen

opiskelijajärjestöille: kadetit ovat eläviä opiskelijoita siinä missä muutkin.

– Hierarkiat ja esimies–alainen-asetelmat kuuluvat alamme luonteeseen, eikä niistä pidä luopua. Jos kuitenkin on mahdollisuus kuroa rakoa kurssien sekä opiskelijoiden ja henkilökunnan välillä lähemmäs toisiaan, on siihen pyrittävä, Harinen korostaa.

– Kadettitoverikunta on minulle kuin perhe. Parasta on nähdä hymy opiskelijatovereiden kasvoilla, kun heillä on selvästi hauskaa. Siksi me olemme olemassa, hän toteaa.

Harisen johtaman hallituksen missiona on

tällä toimintakaudella ollut erityisesti ulkopuolisten suhteiden luominen ja ylläpitäminen. Tämä on näkynyt toimintavuodessa erilaisten tapahtumien muodossa. Keväällä järjestettiin muun muassa risteily johdon assistenttityön opiskelijoiden HSOY ry:n kanssa sekä amerikkalaisen jalkapallon ottelu NDU Black Knights vastaan Aalto Predators samalla, kun MPKKO isännöi Aalto-yliopiston ylioppilaskuntaa.

Muita tärkeitä yhteistyötahoja ovat Helsingin yliopiston eri ainejärjestöt. Tapahtumarikas kevät huipentuu vappuna, jolloin toverikunta toteuttaa tähänastisen toimintahistoriansa suu-

rimman produktion.

– Järjestämme poikkitieteellisen vapun Tavastialla. Esiintymässä on Paperi T ja kadettien oma bändi 66 KES KOLE-KOLE. Siitä tulee iso juttu, Harinen iloitsee huhtikuussa haastattelua tehdessä.

Värikästä elämää

Kadettitoverikunnalla on Harisen mukaan ensisijaisen tärkeä rooli uusien kadettien sopeuttamisessa ja orientoimisessa uuteen opiskelijakulttuuriin. Syksyisin pään menoksi järjestetään muun muassa uusien kadettien fuksiaiset, tutta-

”

Upseerin ura on monella tapaa palkitseva.

vallisemmin ”simppurastit”. Keväällä juhlahumua nostattavat toukotanssiaiset ja sarkajuhla.

Yksittäisten tapahtumien lisäksi toverikunta pitää yllä myös viikoittaisia aktiviteetteja. Kadettien oma pub Olutkellari järjestää esimerkiksi joka maanantai visoja ja bingoa. Lisäksi Kadettitoverikunta toimittaa kadettien omaa lehteä, *Kalpaa*.

Uusi hallitus ja toimihenkilöstö valitaan syksyisin yhdistyksen syyskokouksessa. Ehdolle voi asettua kuka tahansa aidosti innokas opiskelija, joka kokee itsensä soveltuvaksi.

– Sen kuin nykäisee hihasta. Ehdokkaalla on toki hyvä olla oman kurssinsa tuki takanaan tulakseen valituksi, Harinen muistuttaa.

Harisen mukaan Kadettitoverikunta on antanut hänelle valtavasti. Luottamustoimi edellyttää epäitsekästä ja palveluultista asennetta, mikä on sotilaille hyvää oppia ammatilliset vaatimukset huomioiden. Toverikunta voi myös tarjota opiskelijoille jotain sellaista, mitä he eivät normaalisti kokisi. Harinen pitää tärkeänä, että kadeteille mahdollistetaan yhtä värikäs opiskelijaelämä kuin muissa yliopistoissa.

– Jos haluaa opiskella korkeakoulussa, jossa on koheesiota, asennetta ja josta löytyy yksilöitä, jotka ovat valmiita tukemaan muita, on valinnut oikean paikan. Itse näen, ettei tällaista henkeä löydy mistään muualta, Harinen listaa ja jatkaa: – Kadetit eivät ole vain opiskelukavereita, vaan ennen kaikkea veljiä tai sisaria. ■

LUE LISÄÄ

Sekä Maanpuolustuskorkeakoulun oppilaskunta että Kadettitoverikunta ry löytyvät sosiaalisesta mediasta sekä Internetistä. Molemmilla on omat sivut Facebookissa. Kadettitoverikuntaa voit Facebookin lisäksi seurata Instagramissa ja Twitterissä nimimerkillä @toverikunta.

TEKSTI: Perinneyhdistys KUVAT: Aki Aunala & SA-kuva

Maanpuolustuskorkeakoulun perinneyhdistyksen kuulumisia

Maanpuolustuskorkeakoulun perinneyhdistys pitää yllä koulun perinteitä ja vaalii yhteishenkeä nykyisen koulun henkilöstön, kadettien ja muiden opiskelijoiden sekä aiemmin Maanpuolustuskorkeakoulussa ja sitä edeltävissä sotakouluissa palvelleiden kesken. Menneiden vuosien taltioinnin lisäksi yhdistys järjestää kiinnostavaa ohjelmaa ja retkiä.

Perinteiset retket

Yhdistyksen jäsenistön ja korkeakoulun henkilöstön yhteinen kevät- ja työhyvinvointiretki järjestetään torstaina 26. toukokuuta Hami-

naan. Asiantuntijaoppaiden johdolla tutustutaan Reserviupseerikoulun toimintaan, sen tiloihin ja museoon sekä Haminan kaupunkiin ja linnoitukseen. Retki on oiva mahdollisuus tutustua myös yhdistyksen toimintaan.

Elokuussa, viikolla 35, yhdistys järjestää jäsenilleen kaksipäiväisen sotahistoriallisen retken, jonka kohteena on Salpalinja Miehikkälän–Virolahden alueella. Tänäkin vuonna matkalle lähtijöitä tuetaan yhdistyksen varoista.

Perinteiden taltiointi

Defensor Patriae -lehdessä 1/2015 oli juttu mitavasta vanhojen valokuvien digitointi- ja tunnistushankkeesta. Kiitos työhön osallistuneille ja

kuvia tähän mennessä tunnistaneille. Digitointi ja kuvientunnistus jatkuvat edelleen.

Yhdistys aloittelee toistakin suururakkaa: korkeakoulun tiloissa ja kellarien kätköissä olevien perinne-esineiden kartoitusta. Mikä mikin Maanpuolustuskorkeakoulun hallussa oleva perinne-esine on, mikä tarina esineeseen liittyy, tai miten ja mistä se on kouluun tullut?

Paljon toki tiedetäänkin, ja paljon selviää perinnetoimikunnan 1990-luvun pöytäkirjoista, mutta kaikkia esineitä ei ole dokumentoitu tai dokumentit ovat arkistojen uumenissa. Lisäksi tilojen käyttötarkoituksen muuttuessa perinne-esineistöä on saattanut joutua milloin minnekin.

Esimerkiksi perinnetoimikunnan pöytäkirja

maaliskuulta 1997 kertoo, että kenraali **Aarne Blickin** Kadettikoululle lahjoittamasta astiastosta on rehtorin huoneeseen sijoitettu hopeinen tarjotin, kynäteline ja kulho. Siellähän ne ovatkin hyvässä tallessa. Kulhosta saattaa yhä joku onnekas huoneessa kävijä saada rehtorin tarjotaman makeisen.

Sen sijaan kauppaneuvos **Mika Tiivolan**, kadetti nro 2643, kunniamerkkivetriini on kulkeutunut arvopaikalta toiselle niin tiuhaan, ettei sitä viime sijoituspäätöksen jälkeen ole edes ehditty asentaa. Kunnia- ja ansiomerkeistä on kuitenkin olemassa tarkka luettelo sekä asiakirja, jonka mukaan ”Maanpuolustuskorkeakoulu saa kunnia- ja ansiomerkkeihin kaikki ne oikeudet, jotka ministerillä oli itsellään merkkien vastaanottajana”.

Kaikki kapistukset eivät kuitenkaan ole yhtä hyvin taltioituja, onpa muuan perinne-esine pelastettu roskalavaltakin. Niinpä yhdistys selvittelee perinne-esineistön kartoitusta yhteistyössä Sotamuseon, korkeakoulun ja Kadettiverikunnan kanssa. Kaikki jäsenet ovat tervetulleita osallistumaan perinne-esineiden värikkäiden vaiheiden selvittämiseen ja taltioimiseen.

Tolvajärven perinnetaistelu

Talvisodan ensimmäinen torjuntavoitto saavutettiin Tolvajärvellä joulukuussa 1939. Taiste-

”

Talvisodan ensimmäinen torjuntavoitto saavutettiin Tolvajärvellä.

lun ja voiton muiston vaalimiseksi 1970-luvulla kauppaneuvos **Aarne Koskelon** aloitteesta perustettiin Tolvajärvi-toimikunta. Koskelo oli itse toiminut eversti **Paavo Talvelan** adjutantina.

Vuonna 2015 vapaamuotoisen toimikunnan arvokas tehtävä kytkettiin osaksi yhdistyksen toimintaa. Yhteistyö on luontevaa myös Maanpuolustuskorkeakoulun jatkotutkinto-osaston kanssa tämän vaaliessa Tolvajärveä omana perinnetaistelunaan.

Toimikunnan vuosittainen päätapahtuma vietetään 12. joulukuuta tai sen välittömässä läheisyydessä. Päivään kuuluu kunniakäynti kenraali Talvelan haudalla Helsingin Leposaareissa, esitelmä jatkotutkinto-osaston kurssilla sekä toimikunnan kokous. Muita tapahtumia ovat osallistuminen viiden vuoden välein pidettävään maanpuolustusjuhlaan Tuupovaarassa sekä aika-

ajoin Tolvajärven maastoon suuntaavat retket.

Tolvajärven taistelun perinteestä kiinnostuneet ovat tervetulleita toimintaan mukaan riippumatta siitä, onko taisteluun henkilökohtaista kytköstä vai ei. Tolvajärven perinteestä kiinnostuneet siviilit, jotka eivät palvele tai eivät ole palvelleet Maanpuolustuskorkeakoulussa tai sen edeltäjissä, voivat liittyä yhdistyksen kannatusjäseniksi.

Tule mukaan!

Perinneyhdistyksen jäsenenä voit säilyttää mukavasti ja helposti yhteyden maineikkaaseen ja perinteikkääseen korkeakouluun. Monesti asioita osaa arvostaa vasta jälkikäteen, mutta nyt se on helppoa: ota yhteyttä yhdistyksen sihteeriin **Hannele Kokkiin**, p. 0299 530205, hannele.kokki(at)mil.fi. ■

LISÄTIETOJA

• www.maanpuolustuskorkeakoulu.fi
(Tietoa meistä → Yleistietoa → Perinneyhdistys)

• mpkk.pery@gmail.com

HELPPI

PALVELUT YHDESSÄ PAIKASSA

Maanpuolustuskorkeakoulussa otettiin huhtikuun lopussa käyttöön uusi *Helppi*-järjestelmä.

Helppi on sähköinen asianhallinnan, työnohjauksen ja asiakaspalvelun mahdollistava itsepalvelujärjestelmä. Se toimii henkilöstön sisäisenä palveluportaalina, johon kaikki palvelupyynnöt, materiaalit ja tehtävät keskitetään. Sen kautta voi esittää myös Helpin kehitysajatuksia ja muita palvelun yleiseen laadun parantamiseen tähtääviä ajatuksia.

Palvelupyynnöt ja vikailmoitukset voi toimittaa yhden portaalin kautta omasta sijainnista ja ajasta riippumatta.

Helpin kautta voi tilata muun muassa pienkorjauksia, kalusteita, graafisia tuotteita tai ilmoittaa AV-ongelmasta tai muusta häiriöstä. Järjestelmä siis säästää mittavan määrän sähköposteja, puheluita ja post it -lappuja, mikä näkyy tehostuneena palvelutuotantona.

Helppiin pääsevät kirjautumaan Maanpuolustuskorkeakoulun henkilöstö ja opiskelijat, joilla on käytössään henkilökohtaiset Funet-tunnukset.

MPKK:N LÖYDÄT MYÖS SOMESTA!

Puolustusvoimat

@mpkkfi

**maanpuolustus-
korkeakoulu**

**#tykkää #seuraa #mpkkfi #liity
#kommentoi #jaa**

Puolustusvoimat
maanpuolustuskorkeakoulu.fi